

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 13Co/63/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612204559  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8612204559.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobkyne T. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX O., občan SR, zastúpená JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 61, 080 01 Prešov, proti žalovanému A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX O., občan SR, zastúpený JUDr. Marekom Polakovičom, advokátom, so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, o vyporiadanie BSM po rozvode manželstva, o odvolaniach strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 7C 168/2012-158 zo dňa 23.04.2018 takto

### rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu po rozvode ich manželstva, a to takto:

„I. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného prikazuje do výlučného vlastníctva žalobkyne finančnú hotovosť 10 000,- eur.

žalobkyni prikazuje k úhrade zostatok úveru č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v K., a.s. vo výške 2 487,30 eura.

II. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného spálňu ( skriňu a posteľ ), obývaciu izbu, gaučovú súpravu, vešiakovú stenu, kuchyňu v byte, práčku, podlahy, koberce, televízor, barový glóbus, kávové súpravy, polievkové súpravy, príbory, obklady v celkovej hodnote 1 470,- eur, všeobecnú hodnotu členského podielu v X. K., I. XXXX, C. vo výške 27 900,- eur, záhradnú chatku súp. č. X, postavenú na parcele č. KN C XXX/XX, zapísanú na LV č. XXXX, kat. úz. E. v hodnote 3 330,- eur.

žalovanému prikazuje k úhrade zostatok úveru č. XXXXXXXXXXX vedeného v S. K. vo výške 1 123,36 eura.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na úplné vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 12 031,97 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobkyňa je povinná zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 640,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 640,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že po rozvode manželstva strán sporu nedošlo k dohode o vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom obaja zhodne špecifikovali rozsah ich BSM, ktoré následne súd vyporiadal tak, ako to vyplýva z výrokovvej časti tohto rozsudku.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 143, § 148, § 149, § 150 OZ, pričom vychádzal aj z ustanovení § 132, § 187 a § 191 CSP. Medzi stranami sporu boli sporné lízingové splátky vo výške 10.000,- eur, ktoré boli zaplatené na lízing motorového vozidla zn. E. Q., pričom túto zmluvu uzatvárala počas trvania manželstva žalobkyňa a táto nadobudla vlastnícke právo k uvedenému motorovému vozidlu až po rozvode manželstva, pričom toto motorové vozidlo aj užívala. Súd prvej inštancie vzhľadom na skutočnosť, že motorové vozidlo slúžilo výlučne žalobkyni, tak táto je povinná vrátiť do masy BSM to, čo bolo zo spoločného vynaložené na splátky lízingovej spoločnosti, čo predstavuje aj splátky kúpnej ceny. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie zaradil do aktív BSM aj majetkovú hodnotu vo výške 10.000,- eur.

4. Súd prvej inštancie nezohľadnil pri vyporiadavaní sumu 1.723,49 eur, ktorá bola vynaložená na rekonštrukciu bytu po rozvode manželstva s tým, že predmetné investície boli vykonané až po rozvode manželstva, preto nemožno na tieto v rámci konania o vyporiadaní BSM prihliadnuť.

5. Pokiaľ sa týka určenia, či pasíva, ktoré žiadal zahrnúť žalovaný do rozsahu BSM, a to záväzky voči spoločnosti L. U. so zostatkom po zániku BSM v sume 3.652,03 eur, slovenské kreditné karty v sume 3.066,65 eura, S. spolu v sume 4.000,- eur a S. C. spolu 7.711,- eur súd prvej inštancie nezahrnul do masy BSM, nakoľko uvedené úverové zmluvy uzatváral vo vlastnom mene len žalovaný a tieto finančné prostriedky sa stali jeho výlučným vlastníctvom. Len ak by tieto finančné prostriedky vynaložil na spoločný majetok, mohlo by sa na toto prihliadnuť. V tejto súvislosti však žalovaný neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia a ani nenavrhol dôkaz na preukázanie, že tieto finančné prostriedky boli použité na spoločné potreby, pričom samotná žalobkyňa takýto spôsob použitia týchto finančných prostriedkov poprela.

6. Súd prvej inštancie preto mal za preukázané, že aktíva BSM strán sporu činili 42.700,- eur, pasíva 3.610,66 eur a čistá hodnota BSM teda činila 39.089,34 eur. Žalobkyňa nadobudla aktíva vo výške 10.000,- eur a pasíva vo výške 2.487,30 eur, teda v čistom vyjadrení 7.512,70 eur, pričom žalovaný nadobudol aktíva v hodnote 32.700,- eur a pasíva vo výške 1.123,36 eur, v čistom vyjadrení 31.576,64 eur a následne vychádzajúc zo zásady, že podiely manželov sú rovnaké, bol zaviazaný žalovaný zaplatiť žalobkyni na úplne vyporiadanie ich BSM sumu 12.031,97 eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Súd prvej inštancie náhradu trov konania stranám sporu nepriznal s poukazom na charakteru sporu, kedy je v záujme oboch sporových strán pri nedosiahnutí spoločnej dohody vyporiadať si svoje vzájomné práva a povinnosti aj cestou súdu a zároveň rozhodol o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za konanie.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo v zákonnej lehote podané odvolanie zo strany žalobkyne, ktorá namietala nesprávne právne posúdenie veci, keď súd nesprávne postupoval pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov pri posúdení lízingovej zmluvy uzavretej dňa 22.11.2007 a nesprávne zohľadnil lízingové splátky uhradené počas manželstva s tým, že tieto splátky by mali predstavovať jej aktívum pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Žalovaná namietala, že lízingová splátka hradená počas trvania manželstva zahrňovala aj nájomné za vec patriacu lízingovej spoločnosti a je irelevantné zo strany ktorého z manželov, pokiaľ to bolo za trvania manželstva, boli tieto splátky splácané.

9. Súd opomenul na skutočnosť, že žalobkyňa nadobudla do svojho výlučného vlastníctva motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom lízingových splátok, no až po právoplatnosti rozsudku manželstva, pričom

jeho trhová hodnota v čase nadobudnutia vlastníctva nepredstavovala vysku nadobúdacej ceny v čase uzavretia lízingovej sumy, teda 10.000,- eur je nespravodlivo pricitane ako jej aktívum. Lizingova zmluva je zmluvou inominatnou, ktorej cieľom je konečný prevod vlastníctva k predmetu lízingu, no nemožno oddeliť nájomnú a kúpnu zmluvu a tento charakter zmiešanej zmluvy nebol zohľadnený. Súd teda nesprávne zaviazal žalobkyňu na úhradu vyplatených spoločných finančných prostriedkov, nakoľko toto finančné plnenie nemalo povahu investície do jej veci a súčasťou lízingových splátok bolo aj nájomné za užívanie motorového vozidla.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie aj zo strany žalovaného, ktorý namietol nesprávne právne posúdenie ako aj nesprávne skutkové zistenia v konaní pred súdom prvej inštancie. Namietol, e súd prvej inštancie nezaradil do rozsahu BSM pasíva, ktoré boli špecifikované žalovaným v písomnom podaní zo dňa 20.03.2015 a teda nesplatené záväzky voči konzumer finance holding, slovenské kreditné karty, S. a S. C. spolu pasíva vo výške 18.429,68 eur. Poukázal na to, že tieto úverové zmluvy žalovaný uzatváral so súhlasom žalobkyne, pricom takto získané finančné prostriedky boli vynaložené na spoločný majetok, boli nimi uhradené spoločné dlhy manželov, a to najmä dlhy na spoločnom byte, ako aj dlh pokutou za poskytované internetové služby. Rovnako tieto finančné prostriedky boli použité na úhradu dlžných odvodov žalobkyne, ako aj na vrátenie provízií, ktoré získala žalobkyňa za dojednanie poistných zmlúv, ktoré boli medzicasom zrušené. Tieto skutočnosti boli oznámené na súde prvej inštancie. Z týchto dôvodov má za to, že súd prvej inštancie mal tieto pasíva zahrnúť do hodnoty BSM, čím by bola ponížená jeho suma na upne vypořádanie BSM strán sporu. Z týchto dôvodov navrhol zmeniť napadnutý rozsudok, respektíve rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na dalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalovaný k odvolaniu žalobkyne uviedol, že sa stotožnuje s právnym záverom súdu prvej inštancie ohľadom zaradenia aktív vo výške 10.000,- eur na zaplatených splátkach za motorové vozidlo do aktív na strane žalobkyne, nakoľko hlavným cieľom a účelom lízingovej zmluvy je konečný prevod vlastníctva k predmetu lízingu na lízingové nájomcu, teda do vyluneho vlastníctva žalobkyne. Je teda právne irelevantné, aká bola trhová hodnota motorového vozidla, ktoré bolo predmetom lízingu po rozvode manželstva v čase jeho nadobudnutia žalobkyňou. Do masy BSM patria aj finančné prostriedky vynaložené na splátky lízingovej zmluvy pozostávajúce zo zaplatenej akontácie a mesačných splátok do rozvodu manželstva. V tejto suvlosti žalovaný namietol, e žalobkyňa nepreukázala ani nenavrhla vykonať žiaden dôkaz preukazujúci, e finančné prostriedky vynaložené na splátky lízingu boli jej vylunym vlastníctvom.

12. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrla napriek výzve súdu prvej inštancie a taktiez neboli dané iadene dalšie vyjadrenia sporových strán.

13. Krajský súd v Prešove (dalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, dalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dni vopred a dospel k záveru, že odvolania strán sporu nie sú dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Urcenim rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzivny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnost konkrétných odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávným pravnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, i riadne svoje rozhodnutie ododvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v ododvodneni rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

16. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) .

17. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

18. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 C.s.p.. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

19. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

20. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na obsah odôvodnenia súdu prvej inštancie, ktorý správne aplikoval procesný predpis, a to Civilný sporový poriadok. Dokazovanie je základný inštitút civilného procesu, ktorého záverom je rozhodnutie súdu. V rámci Civilného sporového poriadku je zavedený princíp formálnej pravdy, teda formálnou pravdou sa rozumie, že pri svojom rozhodovaní súd vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu v akom mu vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Je kladený dôraz na procesnú diligenciu strán sporu dôsledkom čoho je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. V danom prípade nejde o spotrebiteľský spor ani o spor v konaní o abstraktnej kontrole spotrebiteľských vecí ani antidiskriminačný či individuálny pracovný spor kedy môže výnimočne súd vykonať aj iné dôkazy ako tie ktoré navrhli strany sporu. Súd prvej inštancie dôsledne postupoval v rámci princípov na ktorých je založený Civilný sporový poriadok a preto odvolací súd poukazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie, z ktorého nepochybne vyplývajú dôvody z ktorých ustálil masu BSM na základe dôkazov navrhnutých stranami sporu. Strany sporu nesú bremeno povinnosti v sporovom konaní preukázať svoje tvrdenia pod následkom ľarchy zamietnutia žaloby, respektíve určenia pasív a aktív strán sporu v prípade konania o vyporiadanie BSM.

21. Žalobkyňa v konaní nenavrhol a ani nepredložila dôkaz o tom, že hodnota jej vnosu do masy BSM pri splátkach leasingu bola iná než 10 000€, ako to jednoznačne vyplýva zo spisového materiálu, preto správne postupoval súd prvej inštancie, ak túto sumu zohľadnil ako jej aktívum pri vyporiadaní BSM. Bez predloženia akéhokoľvek relevantného dôkazu o inej hodnote vozidla zo strany žalobkyne súd nemohol v zmysle zásad CSP dospieť k inému záveru, než urobil a preto sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné.

22. Podľa rovnakej zásady postupoval správne súd prvej inštancie aj pri namietaných pôžičkách žalovaného, ktorý nenavrhol a ani nepredložil dôkaz podporujúci jeho tvrdenia o tom, že z týchto prostriedkov boli uhrádzané spoločné záväzky manželov.

23. Občiansky zákonník nemá ustanovenie o tom, ako majú byť vyporiadané spoločné dlhy a pohľadávky manželov, ktoré vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva v súvislosti so spotrebným a majetkovým spoločenstvom oboch manželov. Je preto nutné použiť ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy im obsahom a účelom najbližšie (§ 496 O. z.), konkrétne ustanovenia § 149 a § 150 O. z.. Manželia by sa mali podieľať zásadne na spoločných dlhoch v rovnakom pomere, v akom sa podieľajú na spoločnom majetku (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 3 Cz 39/1994).

24. Podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú zmluvy uzavreté len jedným z manželov, napr. zmluva o pôžičke (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 3Cz 57/73, R 57/1970, rozsudok Najvyššieho súdu ČSSR sp. zn. 8c 36/1969), pričom pri nezmenenej právnej úprave predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné (porov. uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 odo 162/2005).

25. Z obsahu spisu je zrejmé, že strany konania navrhli vyporiadať len spoločné záväzky a pohľadávky manželov, čo vzhľadom na vývoj aplikačnej praxe je možné, hoci sa nejedná o predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva, ale o tzv. širšie vyporiadanie všetkých majetkových hodnôt súvisiacich s bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýval dôvod, pre ktorý neboli vyporiadané aj tvrdené spoločné záväzky označené žalovaným v odvolaní (uvádzané v žalobe). V tomto smere správne súd prvej inštancie vychádzal z toho, že dôkazné bremeno zaťažuje stranu, ktorá tvrdí skutočnosti, ktoré by mali byť na jej prospech. Ani jedna zo sporových strán toto bremeno neuniesla.

26. O spoločný úver by šlo iba v prípade, ak by zmluvy o úvere uzavreli a podpísali obidvaja manželia (žalobkyňa a žalovaný). Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď nepovažoval za spoločný záväzok manželov aj dlhy z úverov, zmluvne prevzatým výlučne jedným z nich.

Podľa ustálenej judikatúry ak vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov (napr. uzavrel vlastným menom zmluvu o pôžičke) nejedná sa o spoločný dlh. Ale ak takto získané peniaze použije na kúpu určitej veci (ak bola za ne získaná určitá majetková hodnota), patrí aj táto hodnota (za splnenia ostatných podmienok uvedených v § 143 O. z.) do bezpodielového spoluvlastníctva (bez ohľadu na to, či bola zmluva o pôžičke uzavretá platne). K záväzku manžela, ktorý takto zaobstaral peniaze a je povinný ich vrátiť (či už ako plnenie zo zmluvy alebo ako neoprávnený majetkový prospech v prípade, že zmluva o pôžičke nebola platne uzavretá) a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne potom pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Obdobne ak počas manželstva jeden z manželov vykonal nejakú splátku na svoj úver (pôžičku), tak túto sumu (splátku) musí vrátiť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a tá sa bude vyporiadavať. Ak každý z manželov vynaložil na spoločný majetok peňažné prostriedky z pôžičiek (úverov) uzavretých každým z nich samostatne, treba ich vyporiadať ako vnos, vynaložený každým z nich na spoločný majetok, keďže § 150 O. z. upravujúci vyporiadanie BSM ustanovuje, že každý z manželov je pri vyporiadaní oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok (porov. uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1151/2007) Podmienkou pre takýto postup je však preukázanie použitia týchto prostriedkov na spoločný majetok, ktoré však absentuje v tomto prípade, ako je už uvedené vyššie.

Súd prvej inštancie preto bez ďalšieho nemohol zahrnúť do BSM záväzok (dlh) zo zmluvy o úvere uzavretej len žalovaným a na druhej strane správne zaradil do aktív BSM majetkovú hodnotu motorového vozidla vo výške 10 000 €, nakoľko žalobkyňa ani nenavrhol žiaden dôkaz na určenie aká časť platieb by mala byť platená za nájom auta.

27. Z právnej úpravy v ustanovení § 150 O. z. vyplýva významná požiadavka, aby súd pri vyporiadaní postupoval podľa zákonom stanovených zásad. Podiely bývalých manželov sú v zásade rovnaké. Každý z manželov je však oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho (výlučného majetku) vynaložil na spoločný majetok a každý z manželov je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku (patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov) vynaložilo na jeho ostatný (výlučný) majetok. Prihliadne sa aj na potreby maloletých detí, tiež na to ktorý z manželov a v akej miere sa staral o rodinu, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, ako sa podieľal na starostlivosti o deti a ako sa pričínil o obstarávanie spoločnej domácnosti, vezme na zreteľ aj iné relevantné skutočnosti

28. Zákon obsahuje aj právnu úpravu, ktorá dáva súdu značnú mieru úvahy, ktoré skutočnosti a do akej miery vo svojom rozhodnutí zohľadní. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva argumentácia, príp. úvaha súdu, akými zásadami sa spravoval pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, hlavne pri sporných položkách.

29. Po preskúmaní skutkových zistení a právnych záverov súdu prvého stupňa odvolací súd dospel k záveru, že správne sú závery súdu prvého stupňa v časti ustálenia okruhu nehnuteľných a hnuteľných vecí patriacich do masy BSM a spôsob určenia vlastníckeho práva k nim, a teda aj určenie vzájomnej povinnosti výplaty súvisiacej s týmito hnuteľnými vecami. V tejto časti ani účastníci rozhodnutie súdu prvej inštancie nenapádali. Z uvedených dôvodov je preto pri potvrdení výrokov I. až III. rozsudku súdu prvej inštancie dôvodné potvrdiť aj súvisiace výroky IV. a V. o poplatkovej povinnosti strán sporu ako aj výrok VI. o trovách konania, ktoré sú vecne správne.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 396 ods.1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok náhrady trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní nebola úspešná ani jedna zo sporových strán, preto súd vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).